

Nefes Aldığımız O Anı Yaşamalı

– safdeha · 15 Haziran 2021

.
. .
. .

“Kim bilir bir saniye sonra ne olacak... Güzel bir hayalimiz olsa, belki deprem, belki yangın, belki trafik kazası, belki ani bir kalp krizi... Hani sebep saymayla bitmez, o hayali yaşamayabiliriz. Bu olasılık her an vardır. Bu yüzden ne düşünüyorsan, ne hayal ediyorsan, ne yapmak niyetindeysen hemen şu an yap ve yaşa...”

Bir bilinmeze daha adım attık ve bir iş daha gerçekleşti. Gerçekleşen istediğimiz mi, beklediğimiz mi, kazancımız mı, kaybımız mı... Sonunda gördük! Her merakın ve sabırsızlığın sonucu karanlık bir mağaranın çıkışında görünen ışık gibi... O ışık hep olacak, hep aydınlatacak ve bizim ömrümüzden çalacak. Mesele buna değer mi sorusunun cevabı!

Her işimiz yolundayken, türlü hayaller ve planlar kurarken... Ani bir dalgınlık veya başkasının dalgınlığı ile gelen kaza, bizi kırmızı çizginin ötesine atıyor. Kim bilir ölmeyeceğiz ama ya sakat kalırsak, ya başkasına muhtaç olursak ya da artık istediğimiz bir yaşantı olmazsa... Hani hayatta hep olumsuz düşünerek de yaşanır mı diyeceksiniz, asla yaşanmaz. Ancak hayatın her anında da sınavsız tecrübenin olmayacağını kabul etmeliyiz.

Düşünsenize hiç bitmeyecek gençlik sona ermiş, başımızda kırlar düşmüş, ayağımız bizi taşıyamaz olmuş, belki bir çok sevdiğimiz de artık toprakta çürümüş, hani bizi anlayan, oturup konuşacağımız insan... Yok dediğimiz bir ana gelmişiz. Gençliğe araba mı çarptı, depremde toprağın altında mı kaldı, bir yangının içinde yandı mı? Hiç bitmesini istemedik, kim isterdi ki? Kim bir adım ölüme daha yakın olmak ister ki, yalnızca ölüm sonrasını aşka kavuşmayı kabul edenler! Hani burada arayan mı var ki... İlla ki dünya, yoksa acıdır düşünmek!

Her an bir kazanın tesiri ile hayatımız değişir. Bu görünen şekliyle de olur görünmeyen haliyle de... Hiç bu ana hazır değilizdir. Hiç bu anın geleceğini de düşünmeyiz. Bu yüzden acı verir. Vücuttan bir yerimizi kaybetsek, malımızı yitirip iflas etsek, sevenimizi üzsek... İşte bunlar görünürdür. Gençliğimizi kaybetsek ve yaşlansak bu da görünmezdir.

İnsan doğarken ağlar... Sanarız ki acı çeker. Geldiği dünyanın sınavlarına belki de gayri ihtiyaridir bu tepkisi. Ancak insan ölünce ağlamaya zaman bulamaz. Biriktirdiği acıları, ertelediği sınavları, yapmadığı işleri muhakeme etmekle meşguldür. Kaç yıl yaşamışsa gözünün önünden bir saniyede geçer gider. O

yaşanıldığı için bilinendir, bilinmez olan bu bilenenin ne anlama geldiği ve Yaratıcı tarafından nasıl değerlendirileceğidir.

Gelinin bohçası açılır gibi damada sunulur dünyalık zenginlik... Ancak seviyesi ne olursa olsun bunun ne geline ne de damada faydası yoktur. Yitirilir hazır gelen şeyler veya eskir. Hazıra dağ dayanmaz derler ya. Zengin bir gelin fakirliği öğrenir belki de! Hiç yapmadıklarını yapar, zamanla da söylenmeyi ve şikayet etmeyi unuttur. Her değişim bir bilinmezin arkasından ortaya çıkar... Kim kimi suçlarsa suçlasın, olan olmuştur da! Uçurumdan düşene neden düştün sorusu sorulmayacağı gibi. Sonuçta herkes kendi yaşamını yaşar ve amelini de depolar... Kimse bir bilim adamı gibi her varsayımı göz önüne alıp da hayatında değişim yapmaz. Gerçi bilim adamı da bunu yapsa bile, yaşadığı hayatta bilinmezlik hep devam eder. Kısacası acı bir ilaçtır bilinmezliğin arkasına gizlenmişse... Belki de yaşama amaçtır, kim bilir. Herkes hata yapar, mesele hatayı tekrar etmemektir. Sorun bilinmezlik değil, acele hedefe ulaşmak niyetiyle doğruya ulaşamamaktır.

Doğru/yanlış...Bir çok doğru ve yanlış... Bilinmezliği çözmeye merak! İki ayağa da ihtiyaç var, doğru ve yanlış hayatın bir resmi... Mesele bu iki ayağın değdiği ve ezdiği mekan, zaman ve kesiştiği yerdeki katkı/ paylaşım. İkisi de gerekli ki birbirinden ayırt edilebilsin. Bilinmezlik kirliliğinde korkuları yok etsin. Ben varım derken, yağdığı toprakta akmayı bilsin. Boşuna bilinmezliği merak etmeyin, nerede nefes alıyorsanız o anı yaşayın. Gelecek varsa, karanlığı delen ışıktaydınlatacaktır, uykuyu bölerek! İşte yeni bir sabah, ne yaşarsak hayırlısı olsun diyebilmek...Işık karanlığa teslim olduğunda, gönül huzura teslim olsun yeter.

Saffet Kuramaz